

Víra bahá'í: její zrod, principy a vize nového světového řádu

S VIZÍ NOVÉHO ŘÁDU SVĚTA

Kristýna Pilecká

Jak ve světě roste počet věřících bahá'í a šíří se informace o této víře,² lze zaznamenat posun v jejím chápání. Tento článek si klade za cíl ozřejmit historický kontext víry bahá'í a popsat její vizi světového řádu. Chce tak demonstrovat problematičnost tvrzení, která víru bahá'í klasifikují jako eklektické hnutí, šířiskou sektu či pokus o reformu islámu.

Článek chce zároveň poukázat na transformační potenciál víry bahá'í, který spočívá v realizaci mírového světového řádu. Tento řád koresponduje s principy víry bahá'í a zároveň není v rozporu s etickými regulativy starších světových náboženství, v nich totiž víra bahá'í spatřuje společné východisko mezináboženského porozumění. Transformační aspekty víry bahá'í je možné označit za revoluční. Důkladem toho je správa společenství bahá'í, která aplikuje normativní charakter víry bahá'í do praxe.

Od báb'í náboženství k víře bahá'í

Báb'í náboženství a víra bahá'í vykristalizovaly v polovině 19. století v Íránu. Jejich ideová pozice se utvářela v kontextu ší'itského islámu a je spojená s milenaristickými tendencemi, které lze ovšem zaznamenat i v rámci sunnitského islámu. Od samého začátku svého vzniku stálo náboženství báb'í a víra bahá'í v pozici heretických hnutí právě díky specifickému výkladu „skrytosti“ dvanáctého imáma al-Mahdího, v ší'itském prostředí zvaného Qá'im. Problematická báb'í a následně bahá'í přístupu k postavě Qá'ima tkví v tom, že z hlediska islámské věrouky ší'itskou představu o příchodu dvanáctého imáma deformuje. Tento imám prý stále žije ve skrytosti a vrátí se v Bohem stanovený čas.

Výraz al-Mahdí, jehož ekvivalentem je v rámci ší'itského islámu Qá'im, se v Koránu nevyskytuje, oba pojmy se však nacházejí v hadíthech.³ Význam obou termínů odkazuje k mesiáši. V roce 1844 se Sajjid Alí Muhammad aš-Širází (*1819 v Širázu⁴) označil za bába, tedy za „bránu“ mesiášské postavy Qá'ima. Prorocství o Qá'imovi jako o „Tom, koho Bůh projeví,“ tvoří ideovou osu Bábovy ústřední knihy, zvané *Baján*.

Báb vystoupil na začátku 40. let 19. století. Během let 1842–1843 se u něj začaly projevovat vize a sny, které ho přesvědčily o jeho božském vyvolení. Bábovo prohlášení nového božského zjevení představovalo výchozí bod nového náboženského zřízení, tedy náboženství báb'í. Významným mezníkem, který znamenal definitivní ideovou a správní odluku báb'í náboženství od islámu byla konference ve vesnici Badašt (1848).⁵

Stoupencem Bába se již v roce 1844 stal Bahá'u'lláh (vlastním jménem Mírzá Husajn Alí Núrí, *1817 v Teheránu). Po Bábově popravě roku 1850 se stal neoficiální hlavou báb'í společenství. Jeho pozici ovšem značně komplikoval jeho nevlastní bratr Mírzá Jahjá Núrí, zvaný později i Subh-i-Azal, který si činil nárok na vedení báb'í společenství.

Začátek Bahá'u'lláhovy prorocké aktivity je spojený s uvězněním v teheránském vězení, v tzv. „Černé díře“ („Sijáh čál“⁶), kde zažil první vize. Na tomto místě se ocitl bezprostředně poté, co došlo k pokusu o atentát na vládnoucího panovníka Násiruddín šáha v roce 1852 a Bahá'u'lláh byl jedním z podezřelých. Díky intervenci ruského konzula byl nakonec z vězení propuštěn, avšak jako státu nebezpečná osoba byl z podnětu turecké vlády poslán do vyhnanství v Bagdádu v Iráku.

Bagdádský pobyt se vyznačuje vznikem Bahá'u'lláhových raných textů, mezi nimiž teologicky nejvýznamnější je *Knih jistoty* (*Kitáb-i-Íqán*⁷). V tomto zjeveném textu odkazoval na Bába jako svého předchůdce, a to zejména na Bábova prorocství o „Tom, koho Bůh projeví“.

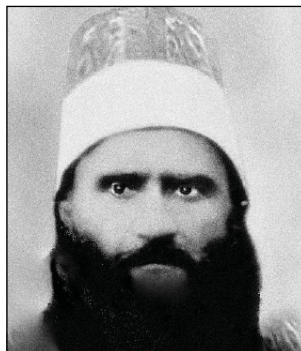
V Bagdádu se Bahá'u'lláhovi podařilo získat řadu příznivců, ovšem jeho pobyt byl přerušen dalším nuceným odchodem, a to do Istanbulu. Stalo se tak v roce 1863 a samotnému odchodu předcházela významná událost, během níž Bahá'u'lláh v zahradě Ridván⁸ vyhlásil v kruhu svých blízkých a přívrženců svoji misi, když sám sebe označil za „Toho, koho Bůh projeví“, tedy za novou boží manifestaci a za Bohem přislíbeného. Toto prohlášení přímo odkazovalo k Bábovu prorocství o Qá'imovi. Tímto prohlášením dal Bahá'u'lláh zároveň vzniknout novému náboženství, víře bahá'í.

Po krátkém pobytu v Istanbulu ho osmanská vláda téhož roku poslala na žádost perské vlády do dalšího vyhnanství, tentokrát do města Edirne (Adrianopol).

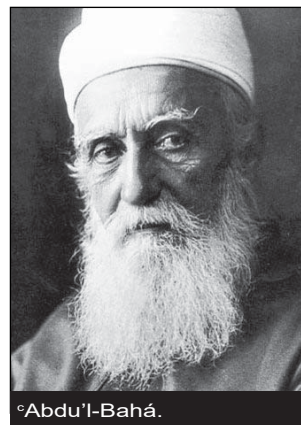
Na tomto místě Bahá'u'lláh vyhlásil svoji misi oficiálně před celým světem, a to prostřednictvím dopisů adresovaných nejvýznamnějším panovníkům světa. V roce 1868 byl Bahá'u'lláh spolu s rodinou a okruhem blízkých deportován do trestanecké kolonie ve městě Akká v Palestině. V Akká byl nejprve po dva roky vězněn v pevnosti, následně až do roku 1877

obývali vyhnanci toto město ve volnějším režimu a v letech 1877–1892 jim pak bylo umožněno žít v okolí Akká, a sice v místě zvaném Mazra'a⁹ a poté v Bahdží. Zde roku 1892 Bahá'u'lláh zemřel.

Během pobytu v Akká vzniklo více než 100 textů, z nichž nejdůležitější pro bahá'í víru je kniha zákonů a nařízení zvaná *Nejsvětější kniha* (*Kitáb-i-Aqdas*). Zároveň prostřednictvím některých drobnějších spisů, jako je *Knih smlouvy* (*Kitáb-i-ʿAhd*) upravil Bahá'u'lláh otázku následnictví po své smrti. Vůdcem bahá'í společenství určil svého syna ʿAb-

Bahá'u'lláh roku 1868.
Zdroj: <http://it.wikipedia.org>.

ʿAbdu'l-Bahá.

du'l-Baháa (vlastným jménem: Abbás Effendi¹⁰), a zároveň ho tak určil za jediného oprávneného vykladače svých textů.¹¹

Abdu'l-Bahá se velkou měrou zasloužil o šíření Bahá'u'lláhovy zvěsti, a to zejména prostřednictvím četných veřejných vystoupení v letech 1910–1913, kdy podnikl cesty do Egypta, Evropy a USA. Jeho misijní činnost je spojena se zakládáním bahá'í společenství a se stavbou bahá'í chrámů (Ašchabad v Rusku,¹² Wilmette ve Spojených státech). Období let 1908–1921 bylo pro Abdu'l-Baháa kromě toho dobou intenzivní přednáškové a literární činnosti. K významným textům náležejí především *Pařížské promluvy* (1911) a *Odpovědi na některé otázky*. Za svoji činnost na poli prosazování tolerance mezi náboženstvími, národy a lidmi obecně obdržel roku 1920 jedno z nevyšších britských vyznamenání, a sice Řád britského impéria.¹³ Krátce na to Abdu'l-Bahá v Haifě v roce

1921 zesnul. V závěti Abdu'l-Bahá jmenoval svým nástupcem, a tím zároveň hlavou bahá'í společenství, Shoghi Effendiho s titulem „Strážce Věci Boží“.

Shoghi Effendi se narodil v r. 1897 v Akká a byl vnukem Abdu'l-Baháa. Vzdělání získal studiem na školách, nejprve v Haifě, dále v Bejrútu a následně na univerzitě v Oxfordu, kde studoval práva a ekonomii.¹⁴ S jeho jmenováním „Strážcem Věci“ začíná v historii víry bahá'í období zvané formativní¹⁵ (od roku 1921 trvá dosud). Je to doba utváření administrativně-institucionální báze víry bahá'í, během níž vznikají první místní a národní duchovní rady a instituce „Rukou Věci Boží“ jako základní pilíře bahá'í správy.

Roku 1957 Shoghi Effendi však náhle v Londýně zemřel, aniž by zanechal jakoukoli narážku či odkaz na možného nástupce.

Shoghi Effendi.

Společenství bahá'í se tak ocitlo v přechodném období. Řízení se ujali členové instituce Rukou Věci Boží, kteří roku 1963 iniciovali volbu Světového domu spravedlnosti, a to prostřednictvím členů všech národních duchovních rad. Světový dům spravedlnosti se sídlem v Haifě toho roku přebíral na sebe veškerou správní, organizační a misijní agendu, která byla původně v kompetenci Strážce. Od tohoto data je to tedy tento kolektivní orgán, kdo vyhláší plány, jejichž smyslem je etablování víry bahá'í v globálním měřítku.

Prenasledovanie bahájov v Iráne

Bahá'izmus je jedno z najmladších svetových náboženstiev. Jeho tri základné doktríny by bolo možné zhrnúť nasledovne: viera v jediného boha, viera v jednotu všetkých náboženstiev, ktoré predstavujú len odlišné štádia Zjavenia, a rovnosť medzi všetkými ľuďmi. Od smrti jeho zakladateľa Bahá'u'lláha v roku 1892 v Akke v dnešnom Izraeli, kedy sa počet jeho nasledovníkov odhaduje na niečo vyše 200 000, vzrástol počet bahájov na svete na päť až osem miliónov. Najväčšie komunity bahájov sa dnes nachádzajú v Indii (1,8 milióna), v Spojených štátoch (c. 500 000) a v niektorých afrických krajinách (Keňa, Kongo, Zambia).¹ V Iráne, kde sa bahá'izmus zrodil a kde mal historicky najviac stúpenčov, dnes žije asi 250 000 bahájov. Bahájovia tak tvoria najväčšiu náboženskú menšinu v tejto islamskej republike.

Napriek vyše storočnej histórii bahá'izmu v Iráne tu to toto nové náboženstvo nemalo nikdy ľahké. Bahá'u'lláh strávil posledných 24 rokov svojho života v domácom väzení a zomrel vo vyhnanstve na území vtedajšej Otomanskej ríše. Väznení boli aj ďalší prívrženci tohto náboženstva, tak v Perzii ako v Otomanskej ríši. Napriek tomu, že na územiach oboch týchto zemí žili a boli tolerovaní kresťania, židia a príslušníci niektorých ďalších náboženstiev, náboženské a politické elity oboch ríš považovali nové hnutia, predovšetkým tie, ktoré vychádzali z učenia islamu, za sekty, ktoré bolo potrebné potlačiť v snahe o uchovanie ortodoxie islamu. V tomto ohľade sa politickí vodcovia zhodli s náboženskými vodcami na oboch územiach, pre ktorých boli stúpeneci Bahá'u'lláha jednoducho odpadlíci od islamu alebo ešte horšie, podvrátnym politickým hnutím, ktoré slúžilo západným mocnostiam.²

Kým bahájovia žijúci v nemuslimských krajinách sa vo všeobecnosti nestretávajú s diskrimináciou alebo nábožensky motivovanými útokmi, bahájovia žijúci na území dnešného Iránu majú za sebou dlhú históriu perzekúcie zo strany vládnej administratívy aj moslimských klerikov.³ Táto perzekúcia má dve podoby. Bahájovia sú jednak násilím nútení vzdať sa svojej viery a „vrátiť sa“ k islamu. Sú väznení a zabíjaní za svoje presvedčenie. Počas vlny protibahájskeho násillia v roku 1955 (tzv. ramadánových demonštrácií) bolo napríklad zabitých sedem bahájov a ďalších 800 bolo prinútených vzdať sa svojej viery ako odpadlícťva od islamu.⁴ Od vzniku islamskej republiky v roku 1979 bolo v Iráne popravených alebo vo väzení zahynulo niekoľko stoviek bahájov.⁵ Perzekúcia bahájov v Iráne ma okrem toho podobu systematického vylúčovania bahájov z ekonomického, politického a spoločenského života v Iráne. V 30. a 40. rokoch 20. storočia boli postupne uzavreté všetky bahájske školy v Iráne, bahájska tlač bola cenzurovaná a bahájske manželstvá prestali byť oficiálne uznávané.

Evina Steinová (autorčín text o Bahá'í institutu vyššieho vzdelání je k dispozíci na www.dingir.cz).

Poznámky

- 1 Presné údaje o počte bahájov v jednotlivých krajinách nie sú známe. Prehľad existujúcich dát v Todd M. Johnson and Brian J. Grim, *The World's Religions in Figures: An Introduction to International Religious Demography* (Chichester: John Wiley & Sons, 2013), 59–62. Stránky slovenskej komunity bahájov možno nájsť na <http://www.bahai.sk/index.html>.
- 2 Prehľad o konšpiračných teóriách, v ktorých hlavnú úlohu zohrávajú bahájovia v Adib Masumian, *Debunking the Myths: Conspiracy Theories on the Genesis and Mission of the Bahá'í Faith*, 2009, https://www.academia.edu/343383/Debunking_the_Myths_Conspiracy_Theories_on_the_Genesis_and_Mission_of_the_Bah%C3%A1%AD_Faith.
- 3 Zatiaľ najdetailnejšiu správu o stave iránskej komunity bahájov publikovala Iran Human Rights Documentation Center v roku 2006 pod názvom *A Faith Denied: The Persecution of the Baha'is of Iran*. Správu si je možné bezplatne stiahnuť na stránkach IHRDC: https://www.academia.edu/343383/Debunking_the_Myths_Conspiracy_Theories_on_the_Genesis_and_Mission_of_the_Bah%C3%A1%AD_Faith.
- 4 *A Faith Denied*, 9–10.
- 5 Skutočný počet bahájov väznených alebo popravených za svoje náboženské presvedčenie nie je známy. Podľa vyhlásenia Baha'í International Community pre Organizáciu spojených národov zo septembra 2014 bolo v tejto dobe viac než 100 bahájov v iránskych väzeniach väznených na základe ich náboženského presvedčenia a od roku 2005 bolo v Iráne zatknutých 710 bahájov na základe ich náboženského presvedčenia. Podľa toho istého vyhlásenia bolo len v prvých desaťročiach islamskej republiky popravených viac než 200 bahájov. Zdroj: <http://www.bic.org/media/Current-situation-Bahais-in-Iran>.

V těchto plánech se jedná především o misijní činnost, zakládání nových místních a národních duchovních rad a podporu již existujících, povzbuzování jednotlivých bahá'í věřících v jejich duchovním růstu, podporu duchovního vzdělávání apod. Světový dům spravedlnosti je v podstatě vrcholem administrativní pyramidy, která je tvořena institucemi volenými a institucemi jmenovanými. Způsob vedení správy není centralistický, ale děje se v intencích principu subsidiarity.

Aspekt finality a univerzality ve víře bahá'í

Bahá'í autoritativní texty deklarují neoddělitelnost Bábova a Bahá'u'lláhova zjevení, které je součástí vývojové řady božích zjevení v dějinách spásy. Podle báb'í náboženství a víry bahá'í je totiž zjevování boží vůle postupné a žádné ze zjevení není absolutní, ale relativní. Takto – jako relativní zjevení na cestě duchovní evoluce lidstva – pojímají náboženství báb'í a víra bahá'í jiná náboženství. Činí si proto nárok být univerzálním náboženstvím, které v duchovní evoluci lidstva představuje další vývojový stupeň. Lidstvo se totiž z hlediska víry bahá'í dostalo do fáze duchovní dospělosti, kdy je s to pochopit jednotu Boha, proroků a lidstva. Cílem duchovní evoluce je nový světový řád. Stoupenci víry bahá'í usilují o dosažení tohoto řádu a mají za to, že se již postupně realizuje.

Víra bahá'í se sama označuje za nové paradigmatické náboženství¹⁷ s výrazně univerzalistickými rysy. Toto označení souvisí s tendencí tohoto náboženství transformovat stávající strukturu společnosti ve smyslu mírového světového řádu. Shoghi Effendi tuto změnu nazývá revolucí a předvídá dalekosáhlé změny ve struktuře společnosti, jichž nebude dosaženo pouze prostřednictvím běžných procesů politiky a vzdělávání.¹⁸ Revoluční průběh změn přirovnává k procesu sjednocování jednotlivých států do federace v USA. Dále uvádí, že bahá'í nemají v úmyslu stávající řád reformovat, ale vytvářet nenásilným způsobem řád nový, a to v rámci řádů již existujících. Věřící, že se jim podaří postupně prosadit jejich vlastní metody, které povedou k transformaci v bahá'í světový řád, a to

Světový dům spravedlnosti v izraelské Haifě.

v součinnosti s procesy sjednocování, které již probíhají mimo sféru bahá'í víry (například s Organizací spojených národů). Bahá'í světový řád pak bude odrážet jejich věroučnou teorii o jednotě Boha, proroků a lidstva.

Proces sjednocování má dle víry bahá'í vyvrcholit do podoby světového řádu, v němž budou převládat principy víry ba-

há'í a bude v něm platit jednotný kodex práva akceptovaný zástupci národů světa. To Shoghi Effendi označil za „federaci lidstva“.¹⁹ Určitým modelovým příkladem vize světového řádu jsou místní a duchovní rady víry bahá'í, které zastřešuje Světový dům spravedlnosti. Bahá'í věřící mají rovněž za to, že zamýšlený a očekávaný nový světový řád se odehrává i mimo sféru víry bahá'í v podobě ještě neuskutečného

tzv. Menšího míru. Proces utváření Menšího míru – jak bahá'í věří – se týká především sféry politiky a k jeho uskutečnění dojde po politickém sjednocení světa. Sekulární a politický Menší mír má být předstupněm Většího míru, který bude důsledkem zduchovnění světa. Dosažení tzv. Největšího míru pak závisí na dosažené míře duchovního vývoje lidstva jako celku.

Roku 1985 vyzval Světový dům spravedlnosti k celosvětovému řešení globálních problémů a za tím účelem vydal Příslib světového míru, v němž se zamýšlí nad výzvou „jednej tak, jak by sis přál, aby druzí jednali s tebou,“ a vyvozuje z ní možnost mírového soužití na základě hledání jednoty.²⁰

Stoupenci víry bahá'í se neangažují v politice, neboť by taková aktivita stála v rozporu s náboženskými pravidly jejich víry. Zřejmý a doložitelný je ovšem praktický dosah bahá'í principů nacházejících široké pole působnosti v oblastech vzdělávání, sociálních projektů, zahrnujících oblast zdraví a ekologie, na půdě mezinárodních organizací (OSN).

Úsilí stoupenců víry bahá'í o realizování světového řádu založeného na principech humanity, rovnosti vyznání a pohlaví a demokratických principech je dalším z pokusů²¹ o lepší svět, respektive o humánnější způsob jednání jak na individuální, tak na kolektivní úrovni. Soudržnost a fungování takto definovaného světa a vztahů v něm ovšem předpokládá změnu v motivaci k jednání. Víra bahá'í nabízí vizi světového řádu, v němž se mají veškeré procesy odehrávat nikoli cestou mocensky motivovaných zájmů, ale cestou humánně motivovaného jednání, a to v součinnosti s vírou v Boha, jakožto nejzazšího zdůvodnění takového jednání. Je otázkou, do jaké míry se stoupencům víry bahá'í podaří toto uplatňovat, a být tak příkladem pro ty, kterým není takový způsob jednání vlastní. ■

Věznění íránské představitel víry bahá'í napsali prezidentu Rúhánimu

Současný íránský prezident Hasan Rúhání (zvolen roku 2013) navrhl 26. listopadu 2013 *Chartu občanských práv* a předal ji íránské společnosti k diskusi. Na základě toho mu sedm vězněných vedoucích představitelů víry bahá'í v Íránu zaslalo v prosinci 2013 dopis, v němž upozorňují, že v Íránu nevznikne pokojná a prosperující společnost, dokud „*společenské a právní podmínky neumožní, aby s jednotlivými součástmi společnosti bylo jednáno stejně a správně, aby všem jednotlivcům byla udělena jejich základní lidská práva a aby žádný z nich nebyl podroben a utlačován z důvodu své etnicity, genderu, náboženské víry nebo kterékoli jiné odlišnosti*“.

Představitel víry bahá'í, kteří v době psaní dopisu byli již pátým rokem ve vězení, upozornili také na osud příslušníků své víry: tisíce jich bylo propuštěno ze zaměstnání v úřadech, více než dvě stě jich bylo popraveno, tisíce studentů byly vyloučeny z univerzit, stovky jich byly v posledních osmi letech odsouzeny k vysokým trestům, a to včetně autorů dopisu, kteří byli za svou službu íránské bahá'í komunitě odsouzeni ke dvaceti letům vězení.

Dopis je k dispozici na adrese <http://news.bahai.org/story/977>.

Zdeněk Vojtíšek

Poznámky

- 1 V ČR je v současné době přibližně 300 bahá'í věřících. Na rozdíl od jiných evropských zemí dosud není bahá'í víra v České republice státními orgány registrována jako náboženská společnost.
- 2 V odborné literatuře české provenience se lze setkat i s termínem „baháismus“. Viz např. Luboš Kropáček, *Duchovní cesty islámu*, Praha: Vyšehrad, 1993, s. 201-205; Zdeněk Vojtíšek, *Encyklopedie náboženských směrů v České republice*, Praha: Portál, 2004, s. 308.; Štampach uvádí „bahá'í víra“. Viz Štampach Odilo Ivan, *Přehled religionistiky*, Praha: Portál, 2008, s. 126.
- 3 Srov. Mariella Ourghi, *Schittischer Messianismus und Mahdí-Glaube in der Neuzeit*, Würzburg: Ergon-Verlag GmbH, 2008, s. 17.
- 4 Manfred Hutter, *Handbuch Bahá'í*, Stuttgart: W. Kohlhammer GmbH, 2009, s. 22
- 5 Moojan Momen, *Bahá'u'lláh: eine Kurzbiographie*, Hofheim: Bahá'í Verlag GmbH, 2013, s. 31-34.
- 6 Manfred Hutter, *Handbuch...* s. 32; Moojan Momen, *Bahá'u'lláh...* s. 45-51.
- 7 V Knize jistoty Bahá'u'lláh objasňuje povahu Bábova perského Bájánu a v narážkách naznačuje svoje poslání s mnoha odkazy na zmínky o „Tom, koho Bůh projeví“ (*man juzhiru-hu'lláh*). Původně se kniha jmenovala *Risáli-je Chál (Epištola strýci)*, neboť v ní Bahá'u'lláh reagoval na otázky ze strany Bábova strýce (jménem Hadži Mirzá Sajjid Muhammad). Srov. Bahá'u'lláh, *Knihy Istoty: Kitáb-i-Íqán*, Bratislava: Bahájské spoločenstvo v Slovenskej republike, 2012. s. 18–19.
- 8 Udo Schaefer; Nicola Towfigh; Ulrich Gollmer, *Desin-formation als Methode*. s. 485–490.
- 9 Moojan Momen, *Bahá'u'lláh...* s. 157–177.
- 10 Luboš Kropáček, *Duchovní cesty...* s. 203.
- 11 Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Aqdas*, Trenčín: Svetlana, 2004, odstavce č. 174, s. 85.
- 12 Dnešní Turkmenistán.
- 13 Manfred Hutter, *Handbuch...* s. 50.
- 14 *Ibid.*, s. 51.
- 15 Celková epocha tzv. formativního věku bývá dále členěna následovně: I. (1921–1947); II. (1947–1963); III. (1963–1986); IV. (1986–2001), V. (2001–dosud). Srov. viz Local Spiritual Assembly of the Bahá'is of Boise, Idaho, comp., *Brief History of the Bahá'í Faith*. [online]. [cit. 2014-09-20]. Dostupné z URL: http://bahai-library.com/brief_history_bahai_faith.
- 16 Manfred Hutter, *Handbuch...* s. 53.
- 17 Johann Figl (Hrsg.), *Handbuch Religionswissenschaft. Religionen und ihre zentralen Themen*, Innsbruck-Wien: Tyrolia-Verlag, 2003, s. 471.
- 18 Shoghi Effendi, *Bahá'u'lláhův světový řád*, Praha: Bahá'í nakladatelství, spol. s r. o., 2008, s. 66
- 19 *Ibid.*, s. 65.
- 20 Světový dům spravedlnosti, *Příslib světového míru. Prohlášení Světového domu spravedlnosti*, Erfán-Bahá'í vyhledávací knihovna. [online]. [cit. 2014-11-02]. Dostupné z: URL: <http://www.erfan.cz/cz/view.php?cisloknihy=2005092212>.
- 21 Může být srovnán např. s projektem Světový étos, iniciovaný Hansem Küngem.

Bahá'í Faith: Vision of the new world order

In this article the author focuses on the Bahá'í Faith, which originated in the mid-1800s in Iran. The Bahá'í Faith is currently a worldwide monotheistic religion with a claim to universality and its own administrative order. The article intends to explain the historical context of the Bahá'í Faith and demonstrate its transformative potential, as well as clarify the theological-ethical substantiation of the Bahá'í vision of the world order: The new world order, envisioned by Bahá'u'lláh, is presented by means of the theory of 'progressive revelation'.

Kristýna Pilecká (*1979), absolventka Pedagogické fakulty ZČU v Plzni a Evangelické teologické fakulty UK v Praze. Nyní doktorandka na katedře teologické etiky ETF UK. Ve své připravované dizertační práci se zabývá problematikou Küngova projektu Světového étosu a bahá'í vize světového řádu. Působí jako učitelka a lektorka němčiny a výtvarné výchovy.